Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. Victoria Dodon)
Dosarul nr. 3a-864/23 (2-21176560-02-3a-07072023)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

18 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela
Grefier Zabulica Ionela

Judecind în şedinţă publică, cererea de apel declarată de ***Andrei Șveț*** asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul, Rîșcani din 13 martie 2023, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Andrei Șveț împotriva Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova privind anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei:

La 30 noiembrie 2021, Andrei Șveț s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ îndreptată către Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova privind anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil. Ulterior, la 20 ianuarie 2022 acesta a depus o cerere de concretizare a acțiunii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 10 septembrie 2012, urmare a câştigării concursului pentru ocuparea funcţiei publice vacante, organizat şi efectuat de către Ministerul Sănătăţii, a fost numit în funcţia publică de consultant, Direcţia juridică a Ministerului Sănătăţii, în baza Ordinului Ministerului Sănătăţii nr. 85-p §3 Cu privire la numirea în funcţie a dlui Andrei

Şveţ.

A menționat că la 24 aprilie 2015, urmare a câştigării concursului pentru ocuparea funcţiei publice vacante, organizat şi efectuat de către Ministerul Sănătăţii, a fost numit în funcţia publică de şef direcţie (fpc - funcţionar public de conducere), Direcţia juridică a Ministerului Sănătăţii, începând cu data de 24 aprilie 2015, în baza Ordinului Ministerului Sănătăţii nr. 35-p §1 Cu privire la numirea în funcţie a dlui Andrei Şveţ.

Reclamantul a argumentat că potrivit pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 594/2017 cu privire la restructurarea administraţiei publice centrale de specialitate, aprobată la 26 iulie 2017 (Monitorul Oficial, 2017, nr. 265-273, art. 796) s-a dispus modificarea denumirii Ministerului Muncii, Protecţiei Sociale şi Familiei în Ministerul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, care se reorganizează prin absorbţia Ministerului Sănătăţii, devenind succesor de drepturi şi obligaţii al acestuia. Prin Hotărârea Guvernului nr. 694/2017 (Monitorul Oficial, 2017, nr. 322-328, art. 683) a fost aprobat Regulamentul de organizarea şi funcţionare al Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, autoritate publică care, potrivit pct. 4 al Hotărârii Guvernului nr. 594 din 26 iulie 2017 cu privire la restructurarea administraţiei publice centrale de specialitate, aprobată la 26 iulie 2017 (Monitorul Oficial, 2017, nr. 265-273, art. 796) a devenit succesor de drepturi şi obligaţii al Ministerului Sănătăţii.

A comunicat că prin Decizia Agenţiei Servicii Publice a Republicii Moldova (Departamentul înregistrare şi licenţiere a unităţilor de drept) privind modificarea datelor din Registrul de stat al unităţilor de drept nr. 1007601000791 din 04 septembrie 2017 au fost înscrise modificările privind schimbarea denumirii Ministerului Muncii, Protecţiei Sociale şi Familiei în Ministerul Sănătăţii, Muncii si Protecţiei Sociale.

Reclamantul a indicat că prin propunerea de transfer în funcţia publică înaintată la data de 18 septembrie 2017, semnată de Doamna Stela Grigoraş, Ministrul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, i s-a propus transferul în funcţia publică de şef Secţia juridică, Direcţia management instituţional, care conform Clasificatorului unic al funcţiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 164-165, art. 480) se atribuie la categoria funcţiilor publice de conducere, având codul B23.

Făcând referire la art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a indicat că prin Ordinul Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale nr. 99-§ 24 din 12 octombrie 2017 Cu privire la numirea în funcţie a dlui Andrei Şveţ" a fost numit prin transfer, cu acordul scris, în funcţia de şef Secţia juridică în cadrul Direcţiei management instituţional (fpc - funcţionar public de conducere), (Cod COORM -111234), cu eliberarea din funcţia de şef (fpc - funcţionar public de conducere) Direcţia juridică, începând cu

data de 18 octombrie 2017, cu stabilirea gradului de salarizare 12 treapta 4.

Reclamantul a menționat că pe parcursul activităţii atât în cadrul Ministerului Sănătăţii, cât şi în cadrul Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, a fost evaluat de către conducerea autorităţilor publice cu calificativele de „bine” şi „foarte bine”, nu a fost suspus sancţiuniilor disciplinare. Activitatea lui a fost apreciată în mai multe rânduri de către conducerea atât al Ministerului Sănătăţii, cât şi al Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, fiind inclusiv evidenţiată prin înmânarea în anul 2021 a unei diplome de onoare din partea Guvernului Republicii Moldova, pentru activitate prodigioasă, ireproşabilă şi îndelungată în cadrul autorităţilor administraţiei publice.

A menționat că prin pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 117/2021 cu privire la restructurarea administraţiei publice centrale de specialitate, aprobată la 12 august 2021 (Monitorul Oficial, 2021, nr. 196, art. 242) Guvernul a dispus că se modifică denumirea Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale în Ministerul Sănătăţii şi se reorganizează prin dezmembrare (separare) şi creare a Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale. Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale va prelua de la Ministerul Sănătăţii domeniul muncă, domeniul protecţie socială şi domeniul demografie, precum şi va fi succesor de drepturi şi obligaţii conexe domeniilor preluate.

A precizat, reclamantul, că anterior a deţinut funcţia de şef Secţia juridică în Direcţia management instituţional, Ministerul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, care conform Clasificatorului unic al funcţiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 164-165, art. 480) se atribuie la categoria funcţiilor publice de conducere, având codul B23.

Tot aici, a menționat că prin propunerea de transfer în funcţia publică înaintată lui la data de 17 septembrie 2021, semnată de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii şi Marcel Spatari, Ministru al Muncii şi Protecţiei Sociale i s-a propus transferul în funcţia publică de consultant principal, care conform Clasificatorului unic al funcţiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 164-165, art. 480), se atribuie la categoria funcţiilor publice de execuţie, având codul C33.

A indicat că prin Hotărârea Guvernului nr. 148/2021 cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Sănătăţii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr. 206-208, art. 346), au fost aprobate, inclusiv, Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Sănătăţii, conform anexei nr. 1; Structura aparatului central al Ministerului Sănătăţii, conform anexei nr. 2; Organigrama aparatului central al Ministerului Sănătăţii, conform anexei nr. 3.

A argumentat că în cadrul Ministerului Sănătăţii a fost instituită (subdiviziunea) Serviciul juridic, care urmează să fie condusă de şef serviciu, care conform Clasificatorului unic al funcţiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011

(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 164-165, art. 480) se atribuie la categoria funcţiilor publice de conducere (fpc), având codul B24.

În continuare, a relatat că prin Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr. 206-208, art. 347), au fost aprobate inclusiv: Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, conform anexei nr. 1; Structura aparatului central al Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, conform anexei nr. 2; Organigrama aparatului central al Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale, conform anexei nr. 3.

Reclamantul a susținut că în cadrul Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale a fost instituită (subdiviziunea) Serviciul juridic, care urmează să fie condus de şef serviciu, care conform Clasificatorului unic al funcţiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 164-165, art. 480), se atribuie la categoria funcţiilor publice de conducere (fpc), având codul B24.

Acesta a indicat că prin prin cererea prealabilă din 15 octombrie 2021 a solicitat Ministerului Sănătăţii şi Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale anularea (retragerea/revocarea) propunerii de transfer în funcţia publică înaintată lui la data de 17 septembrie 2021, semnată de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii şi Marcel Spatari, Ministru al Muncii şi Protecţiei Sociale privind propunerea de transfer din funcţia publică de şef Secţia juridică, Direcţia management instituţional, Ministerul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, în funcţia de publică de consultant principal în Serviciul juridic, Ministerul Sănătăţii.

Aici, a scos în evidență că prin pct. 1 al Ordinului Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Şveţ, semnat de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii, s-a dispus eliberarea reclamantului Şveţ Andrei Petru din funcţia de şef, (fpc), Secţia juridică, Ministerul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, începând cu 15 octombrie 2021, în legătură cu intrarea în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia publică ocupată de funcţionarul public.

A menționat că la 18 octombrie 2021 prin cerere prealabilă a solicitat Ministerului Sănătăţii, inclusiv, anularea pct. 1 din Ordinul Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Şveţ, semnat de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii; emiterea de către Ministerului Sănătăţii al Republicii Moldova al unui act administrativ de transfer al reclamantului Şveţ Andrei Petru în funcţia de şef Serviciu juridic, Ministerul Sănătăţii.

Aici, reclamantul a precizat că răspunsul nr. 19-S-3185/21; 19-S- 3195/21 din 01 noiembrie 2021, expediat la data de 08 noiembrie 2021, Ministerul Sănătăţii nu

a soluţionat în mod legal cerinţele din cererile prealabile înaintate la 15 octombrie 2021 şi 18 octombrie 2021. La fel, prin răspunsul nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021, expediat la data de 12 noiembrie 2021, Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale nu a soluţionat în mod legal cerinţele din cererea prealabilă înaintată la data de 15 octombrie 2021.

În baza circumstanțelor de fapt și de drept expuse, prin acțiunea înaintată, reclamantul a solicitat anularea integrală a propunerii de transfer în funcţia publică înaintată la data de 17 septembrie 2021, semnată de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii şi Marcel Spatari, Ministru al Muncii şi Protecţiei Sociale, privind propunerea de transfer din funcţia publică de şef Secţia juridică, Direcţia management instituţional, Ministerul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, în funcţia de publică de consultant principal în Serviciul juridic, Ministerul Sănătăţii; anularea pct. 1 din Ordinul Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Şveţ, semnat de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii; restabilirea lui la locul de muncă în funcţie publică de conducere (fpc) de şef Serviciu juridic al Ministerului Sănătăţii, începând cu data de 16 octombrie 2021; obligarea Ministerului Sănătăţii de a emite actul administrativ favorabil individual (ordinul) de transfer al reclamantului în funcţia publică de şef Serviciu juridic al Ministerului Sănătăţii începând cu data de 16 octombrie 2021; în conformitate cu prevederile art. 256 alin. (2) Cod de procedură civilă dispunerea executării imediate a hotărârii judecătoreşti în partea restabilirii lui la locul de muncă în funcţie publică de conducere (fpc) de şef Serviciu juridic al Ministerului Sănătăţii; încasarea din contul Ministerului Sănătăţii în beneficiul lui, pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă, a salariului mediu stabilit pentru funcţia publică de şef Serviciu juridic, Ministerul Sănătăţii, începând cu data de 16 octombrie 2021 până la data restabilirii în funcţie şi emiterii de către Ministerului Sănătăţii al actului administrativ favorabil individual (ordinului) de transfer al reclamantului în funcţia publică de şef Serviciu juridic al Ministerul Sănătăţii începând cu 16 octombrie 2021, în cuantumul care urmează a fi concretizat şi stabilit pe parcursul cercetării judecătoreşti; în conformitate cu prevederile art. 256 alin. (1) lit. b) şi lit. d) Cod de procedură civilă, dispunerea executării imediate a Hotărârii judecătoreşti în partea încasării din contul Ministerului Sănătăţii în beneficiul lui a unui salariu în mărimea unui salariu mediu; încasarea din contul Ministerului Sănătăţii în beneficiul lui a prejudiciului moral în cuantum de 50000 lei; încasarea din contul Ministerului Sănătăţii în beneficiul lui a tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei, inclusiv compensarea din contul Ministerului Sănătăţii în beneficiul lui a cheltuielilor de asistenţă juridică; anularea integrală a răspunsului Ministerului Sănătăţii nr. 19-S-3185/21; 19-S-3195/21 din 01 noiembrie 2021; anularea integrală a răspunsului Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021.

<u>Hotărârea instanței de fond ce constituie obiectul apelului:</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Andrei Șveț împotriva Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova privind anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil.

<u>Verificarea admisibilității apelului:</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 20 martie 2023 reclamantul Andrei Șveț, reprezentată de avocatul Lilia Gherman, a declarat apel nemotivat asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, *apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.*

Din materialele cauzei rezultă că, la caz, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat la 13 martie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 20 martie 2023, prin intermediul cancelariei. Prin urmare, Completul judiciar constată că apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.*

După cum rezultă din materialele cauzei, hotărârea motivată a fost comunicată reprezentantului reclamantului Andrei Șveț, avocatului Lilia Gherman la 19 iunie 2023, iar motivarea apelului a fost depusă la 27 iunie 2023. Astfel, se constată respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărârii atacate cu apel:</u>

În susținerea apelului, reprezentantul reclamantului a reiterat poziția expusă în acțiunea în contencios administrativ înaintată, argumentând suplimentar că, la 20 ianuarie 2022, reclamantul a depus o cerere privind prelungirea termenelor de procedură, însă cu încălcarea prevederilor art. 216 din Codul administrativ, prima instanță a trecut la examinarea pe fond a cauzei de contencios administrativ fără a efectua pregătirea cauzei pentru examinare.

În continuare, a indicat că la data de 18 și 20 ianuarie 2022, reclamantul Șveț Andrei Petru a adresat Ministerului Sănătății mai multe cereri prin care a solicitat

diverse informații și înscrisuri, inclusiv statul de personal al ministerului, tabelul de pontaj al Secției Juridice pentru luna octombrie 2021, informații oficiale privind cuantumul și structura salariului unui funcționar public, precum și confirmarea existenței unor propuneri de transfer pentru colaboratori din cadrul aceleiași secții. Reclamantul a invocat că autoritatea publică nu i-a oferit niciun răspuns la cererile formulate și nu l-a notificat cu privire la soluțiile adoptate, potrivit prevederilor art. 97 din Codul administrativ privind notificarea. În acest context, acesta a solicitat în instanță obligarea Ministerului Sănătății la prezentarea integrală a înscrisurilor și informațiilor solicitate, considerând că inacțiunea autorității este nelegală și contrară obligațiilor de transparență administrativă.

Reclamantul susține că instanța de fond a respins în mod neîntemeiat cererea sa privind declararea ca fals a unui înscris anexat la materialele dosarului administrativ, fără a examina în mod corespunzător obiecțiile sale privind autenticitatea acestuia. În viziunea sa, înscrisul respectiv prezintă multiple neregularități formale și de conținut, inclusiv lipsa elementelor de identificare și neconcordanțe privind data și contextul instituțional în care ar fi fost emis.

De asemenea, reclamantul afirmă că aceste elemente demonstrează caracterul fals al documentului, motiv pentru care instanța era obligată să dispună verificarea sa prin mijloace procedurale corespunzătoare și, eventual, să îl înlăture din materialul probator. În consecință, acesta consideră că refuzul instanței de a admite cererea de declarare a probei ca falsă este nelegal și nemotivat, impunând casarea încheierii atacate.

Reclamantul a afirmat că a deținut succesiv funcții publice de conducere în cadrul Ministerului Sănătății și ulterior în cadrul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, fiind numit prin concurs și transfer, cu o activitate apreciată pozitiv de-a lungul timpului, fără sancțiuni disciplinare și cu evaluări profesionale favorabile, inclusiv prin acordarea unei diplome de onoare pentru activitate îndelungată și ireproșabilă în serviciul public.

Acesta a susținut că, în urma reorganizării administrației publice centrale și a modificărilor instituționale privind structura ministerelor și subdiviziunilor juridice, funcția pe care o deținea era echivalentă cu funcțiile de șef serviciu juridic nou-create în cadrul ministerelor reorganizate, ambele fiind încadrate în aceeași categorie a funcțiilor publice de conducere.

De asemenea, reclamantul a afirmat că, potrivit regulilor privind transferul funcționarilor publici în context de reorganizare, acesta trebuia transferat într-o funcție echivalentă de conducere din noile structuri instituționale, respectiv în funcțiile de șef serviciu juridic, și nu încadrat într-o funcție de execuție.

În consecință, reclamantul a considerat că propunerea de transfer în funcția de consultant principal, funcție de execuție, a fost nelegală și neîntemeiată, întrucât nu respecta criteriul echivalenței funcțiilor și regulile aplicabile transferului în

contextul reorganizării autorităților publice.

Reclamantul a fost numit în anul 2012 în funcția publică de consultant în cadrul Ministerului Sănătății, iar ulterior, în anul 2015, a fost promovat în funcția de șef direcție în cadrul Direcției juridice. În urma reorganizării administrației publice centrale, prin acte normative succesive, Ministerul Sănătății a fost restructurat și ulterior integrat în cadrul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, instituție care a preluat atribuțiile și personalul aferent.

Ulterior, în contextul reorganizărilor instituționale din anul 2021, au fost create structuri separate ale Ministerului Sănătății și ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale, inclusiv subdiviziuni juridice în cadrul ambelor autorități. În acest cadru, reclamantului i-au fost propuse măsuri de transfer într-o funcție inferioară, ceea ce acesta a contestat, susținând că trebuia menținut sau transferat într-o funcție de conducere echivalentă, corespunzătoare celei anterior deținute.

De asemenea, reclamantul a contestat ordinul de eliberare din funcție emis în octombrie 2021, invocând că acesta ar fi fost adoptat cu încălcarea termenului de preaviz și fără respectarea procedurii legale. În opinia sa, actul de eliberare ar fi fost nelegal, motiv pentru care a solicitat anularea acestuia, reintegrarea în funcția deținută anterior și repararea prejudiciului material și moral pretins cauzat prin lipsa de la muncă.

Totodată, reclamantul a susținut că, pe parcursul raporturilor de serviciu, a avut o activitate profesională ireproșabilă, apreciată pozitiv de conducerea instituțiilor, fără sancțiuni disciplinare, și că reorganizările succesive nu puteau justifica diminuarea statutului său profesional sau excluderea sa din funcțiile de conducere anterior deținute.

La 26 noiembrie 2024, reclamantul a depus o cerere de apel concretizată.

În baza circumstanțelor de fapt și de drept expuse, inclusiv cele suplimentare și concretizate, reclamantul a solicitat: casarea integrală a încheierii din 27 mai 2022, de stabilire a dezbaterilor judiciare emisă în cauza de contencios administrativ; casarea integrală a încheierii din 01 martie 2023, privind respingerea Cererii cu privire la defăimarea probei; Casarea integrală a încheierii din 1 martie 2023 privind respingerea Cererii cu privire la obligarea prezentării înscrisurilor; Casarea integrală a încheierii din 1 martie 2023 privind respingerea Cererii reclamantului de concretizare a cerințelor și casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023, prin care a fost respinsă integral acțiunea în contencios administrativ depusă de reclamant, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

<u>Argumentele părții intimate vis-a-vis de apelul declarat:</u>

Prin referința depusă, reprezentantul părții intimate Ministerul Sănătății, Donici Maxim, a solicitat respingerea integrală a cererii de apel depuse de Andrei Șveț, reprezentat de avocatul Lilia Gherman, cu menținerea hotărârii primei

instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Prin referința depusă, reprezentantul părții intimate Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ion Glavațchi, a solicitat respingerea integrală a cererii de apel depuse de Andrei Șveț, reprezentat de avocatul Lilia Gherman, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată

<u>Argumentele participanților la proces invocate în cadrul judecării apelului:</u>

Apelantul Andrei Șveț și avocatul acestuia Lilia Gherman, în ședința instanței de apel au susținut cererea de apel depusă și au solicitat admiterea acesteia pentru motivele de fapt și de drept expuse în ea.

Reprezentanții autorităților publice intimate Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond, pentru motivele de fapt și de drept indicate în referințele prezentate.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei și verificând argumentele expuse în cererea de apel, precum și cercetând din oficiu starea de fapt în baza tuturor probelor administrate la caz, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că apelul declarat de Andrei Șveț este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023, din considerentele ce urmează:

<u>Aprecierea instanței de apel a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil speței:</u>

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost aprobat Codul administrativ al Republicii Moldova, care conform art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.*

Potrivit dispozițiilor art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, *instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.*

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească*

trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunțate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ; art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanța de fond corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu, administrat la dosar, denotă următoarea stare de fapt:

Din materialele cauzei, instanţa reţine că, prin Ordinul nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Sveţ emis de Ministerul Sănătăţii, reclamantul Andrei Sveţ a fost eliberat din funcţia de şef (fpc) al Secţiei juridice a Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale, începând cu 15 octombrie 2021, în legătură cu intrarea în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public (f.d. 13 – Volumul I).

La data de 18 octombrie 2021 reclamantul Andrei Sveţ a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea (retragerea/revocarea) pct. 1 al Ordinului

nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Sveţ semnat de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii (f.d. 14-17 – Volumul I).

Prin răspunsul nr. 19-S-3185/21, S-3195/21 din 01 noiembrie 2021 Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii a respins cererea prealabilă depusă de reclamantul Andrei Sveţ (f.d. 18-19 – Volumul I).

Totodată, prin răspunsul nr. nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021 Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale i-a răspuns reclamantului Andrei Sveţ la cererea nr. S-3117/21 (f.d. 20-21 – Volumul I)

Nefiind de acord cu răspunsul autorității pârâte, la 30 noiembrie 2021 reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ, înaintând solicitările menționate mai sus.

<u>Referitor la admisibilitatea acțiunii:</u>

Prevederile legale relevante:

Articolul 20. Acţiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. Felurile acţiunilor în contencios administrativ

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare);

Articolul 191. Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținând cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pârâte, precum și

având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) ale art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17 . Dreptul vătămat

(1) Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 22. Cercetarea din oficiu

(1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Articolul 189. Înaintarea acţiunii în contencios administrativ

Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel statuează că Ordinul nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Sveţ emis de Ministerul Sănătăţii, constituie un act administrativ individual defavorabil reclamantului.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;.

Așadar, la data de 18 octombrie 2021 reclamantul Andrei Sveţ a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea (retragerea/revocarea) pct. 1 al Ordinului nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 Cu privire la eliberarea dlui Andrei Sveţ semnat de Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii.

Prin răspunsul nr. 19-S-3185/21, S-3195/21 din 01 noiembrie 2021 Ala Nemerenco, Ministru al Sănătăţii a respins cererea prealabilă depusă de reclamantul Andrei Sveţ. Totodată, prin răspunsul nr. nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021 Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale i-a răspuns reclamantului Andrei Sveţ la cererea nr. S-3117/21.

Nefiind de acord cu acest răspuns, reclamantul a înaintat la 30 noiembrie 2021 prezenta acțiune în contencios administrativ.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Andrei Șveț în contestare a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cu respectarea și a altor condiții de admisibilitate, considerent din care, instanța de fond corect a concluzionat asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiunea în contencios administrativ.

<u>Cu referire la fondul acțiunii:</u>

Prevederile legale relevante:

Articolul 224. Hotărîrile instanţei de judecată

(1) Examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Andrei Șveț împotriva Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Ministerului Muncii și

Protecției Sociale al Republicii Moldova privind anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează că soluția fondului este una întemeiată, urmând a fi menținută, din considerentele ce vor fi expuse în continuare:

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008

Articolul 1. Obiectul şi scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează regimul general al funcţiei publice, statutul funcţionarului public, raporturile juridice dintre funcţionarii publici şi autorităţile publice (în cele ce urmează – raporturi de serviciu), precum şi alte raporturi ce decurg din acestea.

(2) Scopul prezentei legi constă în asigurarea realizării unui serviciu public stabil, profesionist, imparţial, transparent şi eficient în interesul societăţii şi al statului.

Articolul 42. Garanţiile sociale

(6) În cazul lichidării autorităţii publice, al reducerii efectivului de personal sau al lichidării funcţiei publice, funcţionarii publici care nu pot fi transferaţi şi/sau angajaţi sînt eliberaţi din funcţie, beneficiind de plata unei indemnizaţii de şomer în mărime de un salariu mediu lunar şi a unei indemnizaţii de eliberare din serviciu calculate în corespundere cu vechimea în serviciul public după cum urmează:

a) în mărime de 2 salarii medii lunare - pentru o vechime de la 2 la 7 ani;

b) în mărime de 4 salarii medii lunare - pentru o vechime de la 7 la 15 ani;

c) în mărime de 6 salarii medii lunare - pentru o vechime mai mare de 15 ani.

Indemnizaţia de eliberare din serviciu se achită lunar, în termen de 2, 4 sau 6 luni respectiv, de către angajator sau de către succesorul acestuia, începînd cu prima zi a lunii următoare celei în care funcţionarul public a fost eliberat.

În cazul în care funcţionarul public este angajat în serviciul public în perioada de plată a indemnizaţiei de eliberare din serviciu, plata acesteia încetează, începînd cu prima zi a următoarei luni calendaristice celei în care funcţionarul public a fost angajat.

Angajatorul este obligat, în termen de 3 zile lucrătoare, să comunice, în scris, autorităţii publice responsabile de plata indemnizaţiei de eliberare din serviciu despre angajarea funcţionarului public respectiv.

Articolul 43. Concediul funcţionarului public

(3) Înlocuirea concediului de odihnă anual nefolosit prin compensaţie în bani nu se admite, cu excepţia cazurilor de încetare a raporturilor de serviciu, de încetare a detaşării sau de suspendare a raporturilor de serviciu în temeiul art.52 lit.a), b), f) şi h), precum şi al art.54 alin.(1) lit.b), f) şi g). În cazurile specificate în prezentul alineat, funcţionarul public are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Articolul 63. Eliberarea din funcţia publică

(1) Persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în următoarele cazuri:

c) autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public respectiv;

(2) În cazul eliberării din funcţia publică în condiţiile alin.(1) lit.a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin.(1) lit.j) şi k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

(3) În perioada de preaviz, persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie acordă funcţionarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c) şi d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorităţii publice există funcţie publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcţionarul public este transferat, în interesul serviciului sau la cerere, în această funcţie. Funcţionarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcţii publice vacante sau temporar vacante de nivel inferior.

(41) În cazul eliberării funcţionarilor publici în temeiul alin.(1) lit.a) şi c), autoritatea publică este obligată să prezinte, în modul stabilit, cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, agenţiei pentru ocuparea forţei de muncă informaţiile privind funcţionarii publici care urmează a fi disponibilizaţi.

(42) Nu se admite eliberarea funcţionarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani, precum şi în perioada detaşării, cu excepţia cazului de lichidare a autorităţii publice.

(5) În cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcţii, autoritatea publică nu poate înfiinţa posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate.

Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 148 din 25 august 2021

1. Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Ministerului Sănătăţii (în continuare – Regulament) reglementează misiunea, funcţiile, domeniul de activitate, drepturile şi organizarea activităţii acestuia.

9. Conducerea Ministerului este exercitată de către ministru, care: 21) aprobă sau modifică statul de personal şi schema de încadrare a Ministerului, în limitele fondului de retribuire a muncii şi ale efectivului-limită stabilit de Guvern;

Hotărârea Guvernului cu privire la restructurarea administrației publice centrale de specialitate nr. 117 din 12 august 2021

3. Se modifică denumirea Ministerului Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale în Ministerul Sănătăţii şi se reorganizează prin dezmembrare (separare) şi creare a Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale.

Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale va prelua de la Ministerul Sănătăţii domeniul muncă, domeniul protecţie socială şi domeniul demografie, precum şi va fi succesor de drepturi şi obligaţii conexe domeniilor preluate.

5. Personalul ministerelor nou-create ca rezultat al procesului de reorganizare urmează să-şi continue activitatea în cadrul ministerelor reorganizate până la aprobarea structurii, efectivului-limită şi a statului de personal ale acestora.

Modificarea şi/sau încetarea raporturilor de serviciu/muncă ale personalului ministerelor supuse reorganizării se efectuează după avizarea şi înregistrarea de către Cancelaria de Stat a statului de personal al acestora.

Transferul şi disponibilizarea personalului din ministere ca urmare a reorganizării se va efectua în conformitate cu Legea nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi cu legislaţia muncii.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul judiciar reține că, prin Ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 99-p §24 din 12 octombrie 2017 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Andrei Șveț”, reclamantul a fost numit prin transfer, cu acordul său scris, în funcția de șef al Secției juridice în cadrul Direcției management instituțional (funcție publică de conducere), cu eliberarea din funcția de șef al Direcției juridice, începând cu 18 octombrie 2017, fiind stabilit gradul de salarizare 12, treapta 4 (f.d. 86 – dosar administrativ).

Ulterior, prin Ordinul nr. 150-P §1 din 15 septembrie 2021, ministra sănătății Ala Nemerenco a dispus preavizarea, contra semnătură, a persoanelor indicate în anexă cu privire la eliberarea din funcțiile deținute. Termenul de preaviz a fost

stabilit la 30 de zile calendaristice de la data aducerii la cunoștință a ordinului, iar pentru personalul din cadrul Secției managementul documentelor – 2 luni. Totodată, s-a prevăzut reducerea programului de muncă cu până la 2 ore zilnic, fără diminuarea salariului, precum și prezentarea către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă a informațiilor privind funcționarii publici ce urmau a fi disponibilizați (f.d. 43 – dosar administrativ).

În continuare, se reține că prin Informația privind disponibilizarea salariaților nr. 231489 din 15 septembrie 2021, adresată Direcției generale ocuparea forței de muncă a municipiului Chișinău, ministrul a informat că, începând cu 15 octombrie 2021, vor fi disponibilizați mai mulți salariați ca urmare a restructurării administrației publice centrale, inclusiv reclamantul Andrei Șveț, șef al Secției din cadrul MSMPS (f.d. 98 – dosar administrativ).

La 17 septembrie 2021, reclamantului i-a fost înaintată propunerea de transfer în funcția de consultant principal în cadrul Serviciului juridic al Ministerului Sănătății. Reclamantul a consemnat o mențiune olografă pe propunere, prin care a indicat că își rezervă dreptul, în termenul legal, de a-și exprima acceptul sau refuzul transferului (f.d. 99 – dosar administrativ).

Ulterior, prin Ordinul nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021, emis de Ministerul Sănătății, reclamantul a fost eliberat din funcția de șef al Secției juridice din cadrul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, începând cu 15 octombrie 2021, în legătură cu intrarea în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția deținută (f.d. 100 – dosar administrativ).

La aceeași dată, reclamantul a solicitat acordarea indemnizației unice de 15% din salariul de funcție, iar prin Ordinul nr. 17-P §2 din 20 octombrie 2021 i-a fost acordată această indemnizație, ca urmare a încetării raporturilor de serviciu, în funcție de vechimea în serviciul public (f.d. 101–102 – dosar administrativ).

Potrivit materialelor cauzei, la 15 octombrie 2021 reclamantul a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea propunerii de transfer din 17 septembrie 2021, iar la 18 octombrie 2021 a depus o altă cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinului de eliberare, emiterea unui act administrativ de transfer în funcția de șef al Serviciului juridic, precum și modificarea unor prevederi ale ordinului de eliberare.

Prin răspunsul nr. 19-S-3185/21 și 19-S-3195/21 din 01 noiembrie 2021, autoritatea publică pârâtă a respins cererile prealabile formulate de reclamant.

În temeiul cadrului normativ aplicabil, eliberarea din funcția publică în cazul reducerii efectivului de personal sau al lichidării funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a unui nou stat de personal, reprezintă o măsură legală de reorganizare a autorității publice, condiționată de inexistența funcției deținute de funcționar în noua structură organizatorică.

O asemenea măsură poate fi dispusă doar de către autoritatea competentă prin

act administrativ individual, cu respectarea garanțiilor procedurale stabilite de lege, inclusiv comunicarea prealabilă a actului și acordarea unui preaviz de 30 de zile, în scopul asigurării unei tranziții previzibile și protecției stabilității raporturilor de serviciu.

Totodată, pe durata preavizului, autoritatea publică are obligația de a examina posibilitatea transferului funcționarului pe o funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, existentă în cadrul instituției, transfer care constituie o prioritate față de încetarea raporturilor de serviciu. Doar în lipsa unei funcții echivalente disponibile sau în cazul refuzului transferului de către funcționar, se poate proceda la eliberarea din funcție. În acest context, procedura de eliberare trebuie să fie strict corelată cu reorganizarea efectivă a structurii instituției și cu modificările statului de personal, fără a afecta nejustificat stabilitatea funcționarului public.

Analizând actele dosarului prin prisma prevederilor legale aplicabile, instanța reține că procedura de reorganizare și eliberare din funcție a reclamantului a fost inițiată și desfășurată în mod succesiv și formalizat prin acte administrative emise de autoritatea competentă, fără a se constata încălcări de natură să afecteze legalitatea acestora.

Or, prin Ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 150-P §1 din 15 septembrie 2021 a fost dispusă preavizarea personalului vizat de restructurare, inclusiv stabilirea termenului de 30 de zile și a măsurilor aferente perioadei de preaviz.

Ulterior, prin Informația nr. 231489 din 15 septembrie 2021, transmisă Direcției generale ocuparea forței de muncă a municipiului Chișinău, autoritatea a notificat oficial disponibilizarea mai multor salariați în contextul restructurării administrației publice centrale, inclusiv a reclamantului.

În continuare, prin propunerea din 17 septembrie 2021, reclamantului i-a fost oferită posibilitatea transferului în funcția de consultant principal în cadrul Serviciului juridic al Ministerului Sănătății, acesta consemnând că își rezervă dreptul de a-și exprima opțiunea în termenul legal.

În lipsa acceptării exprese a transferului și în condițiile în care statul de personal rezultat din reorganizare nu mai prevedea funcția deținută anterior, a fost emis Ordinul nr. 14-P §1 din 15 octombrie 2021, prin care reclamantul a fost eliberat din funcția de șef al Secției juridice, act întemeiat pe cauza legală a reducerii funcției în urma reorganizării instituționale. Acest act a fost ulterior completat de Ordinul nr. 17-P §2 din 20 octombrie 2021, prin care reclamantului i-a fost acordată indemnizația unică de 15% din salariul de funcție, în legătură cu încetarea raporturilor de serviciu, ceea ce confirmă aplicarea consecințelor legale specifice eliberării din funcție în context de reorganizare.

În aceste condiții, Completul judiciar constată că autoritatea pârâtă a respectat

succesiunea etapelor obligatorii prevăzute de lege: preavizarea prin Ordinul nr. 150-P §1 din 15 septembrie 2021, notificarea disponibilizărilor prin informația adresată autorității de ocupare a forței de muncă, oferirea unei propuneri de transfer la 17 septembrie 2021 și, în final, emiterea Ordinului nr. 14-P §1 din 15 octombrie 2021.

Prin urmare, eliberarea din funcție nu a fost un act arbitrar, ci consecința directă a reorganizării și a lipsei funcției deținută de reclamant pînă la reorganizare - în noua structură, iar criticile reclamantului nu sunt apte să înlăture legalitatea actelor contestate, în lipsa unor încălcări procedurale sau materiale esențiale.

Totodată, analizând criticile formulate în apel prin prisma cadrului legal aplicabil și a stării de fapt reținute, Completul judiciar constată că acestea nu sunt de natură să răstoarne legalitatea soluției instanței de fond.

Cu privire la pretinsa încălcare a procedurii de examinare a cauzei și a dispozițiilor privind pregătirea dosarului, se reține că simpla invocare a depunerii unor cereri la 20 ianuarie 2022 privind prelungirea termenelor și solicitarea de înscrisuri nu demonstrează o încălcare esențială a regulilor de procedură.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a asigurat contradictorialitatea, dreptul la apărare și posibilitatea părților de a prezenta probe și argumente, iar trecerea la examinarea pe fond a cauzei nu este, în sine, de natură să atragă nulitatea hotărârii în absența demonstrării unui prejudiciu procesual concret.

Referitor la pretinsa necomunicare a informațiilor și înscrisurilor solicitate de reclamant, se constată că acesta a formulat cereri privind acte interne ale autorității (stat de personal, tabele de pontaj, informații salariale și propuneri de transfer). Or, accesul la informații în procedura contenciosului administrativ nu are caracter absolut, fiind condiționat de relevanța probatorie a acestora și de regimul juridic al documentelor administrative interne.

La caz, instanța de fond a apreciat în mod corect că probele administrate în cauză erau suficiente pentru stabilirea circumstanțelor esențiale privind reorganizarea, preavizarea și emiterea actului de eliberare, astfel încât nu se poate reține o omisiune de natură să influențeze soluția pe fond.

Referitor la susținerile privind echivalența funcțiilor și pretinsa obligație de transfer într-o funcție de șef serviciu juridic, instanța reține că reorganizarea autorităților publice din anul 2021 a determinat modificarea structurii instituționale și a statelor de personal, inclusiv prin separarea ministerelor și reorganizarea subdiviziunilor juridice.

În acest context, legea impune obligația autorității de a examina posibilitatea unui transfer într-o funcție vacantă corespunzătoare, însă nu consacră un drept absolut al funcționarului de a fi menținut într-o funcție identică sau într-o funcție de același nivel ierarhic, în absența unei corespondențe efective în noua structură

organizatorică. Or, din actele cauzei rezultă că a fost oferită o posibilitate de transfer în cadrul Serviciului juridic, iar neacceptarea acesteia a condus în mod legal la aplicarea măsurii de eliberare.

În final, criticile referitoare la presupusa nelegalitate a ordinului de eliberare și la încălcarea termenului de preaviz nu sunt susținute de probatoriul administrat. Din actele dosarului rezultă că procedura de preavizare a fost inițiată prin actul din 15 septembrie 2021, că reclamantul a fost informat și a luat cunoștință de măsurile dispuse, iar eliberarea a intervenit în contextul reorganizării și al intrării în vigoare a noului stat de personal. Faptul că reclamantul invocă o interpretare diferită a termenelor sau a efectelor preavizului nu echivalează cu o încălcare a garanțiilor legale, în condițiile în care autoritatea a respectat succesiunea actelor administrative prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța de apel consideră că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și a aplicat corect legea materială, respingerea pretențiilor reclamantului fiind legală și întemeiată.

Analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, Completul de judecată reține că instanța de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor înaintate de apelanta Andrei Șveț.

Nu în ultimul rând, Completul judiciar consideră necesar de a concretiza faptul că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către partea apelantă în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt şi de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Instanța de apel ține să menționeze că, apelantul Andrei Șveț nu a invocat în susținerea poziției sale careva argumente concludente și pertinente, care în ansamblul probelor administrate la dosar, ar răsturna concluziile instanței de fond și pe cale de consecință demonstra necesitatea admiterii cererii de apel, argumentele acestuia fiind o reinterare a celor formulate în acțiunea de contencios administrativ, care au fost analizate și combătute prin concluziile instanței de fond,

care a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conține vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală şi întemeiată Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de Andrei Șveț şi a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) din Codul administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Andrei Șveț, ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 martie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela